

vil sikkert netop i den første Tid være mest nødvendig.

Med Hensyn til § 4 i det første paa Dagsordenen opførte Lovforslag er jeg selvfølgelig noget forknytt over; at man ikke har kunnet gaa med til Kommissionens Forslag om et Tilskud af $\frac{3}{4}$ pr. Sygedag. Der vilde ganske sikkert, som det jo ogsaa er oplyst af flere, blive stærk Brug for et saa stort Statstilskud som muligt, og jeg er bange for, at det senere vil komme til at gaa ud over de fattige, de mindre bemidlede, at man her er gaaet ned til det mindre Tilskud, til Halvdelen.

Men endnu mere bekymret er jeg over, at man helt har strøget § 7 i Kommissionsforslaget. Den gik ud paa, at der af Staten kunde ydes Halvdelen af Beløbet til Opførelse og Udvidelse af kommunale Tuberkulosehospitaller. Det forekommer mig, at det vilde være af allerstørste Betydning; om Kommunalraadene kunde slutte sig saa stærkt som muligt til disse Forslag, men nu vide vi jo alle, at det ret ofte i Kommunerne kniber haardt med at skaffe de Penge, der skulle til til Opførelse af større Bygninger. Jeg er derfor bange for, at man ved at have strøget denne Paragraf skal have hindret en saa kraftig Tilslutning fra Kommunernes Side, som man ellers vilde have kunnet opnaa. Jeg ser vel, at der i § 7 i dette Lovforslag er en Bestemmelse om, at der kan optages et Beløb paa Finansloven, som ogsaa kan bruges til Opførelse og Udvidelse af Sygehuse, men det er dog ret usikkert, hvad Kommunerne her kunne vente sig. Saaledes som det var fremsat i Kommissionsforslaget, var der nævnt dette bestemte, nemlig Halvdelen, og jeg tror, at det vilde have bidraget meget til, at Kommunerne med større Tryghed turde taget fat paa Opførelse af Bygninger, hvad der jo vil være det første, der skal gøres for at iværksætte en kraftig Virksomhed imod Tuberkulosen. Jeg er ogsaa bange for, at det her særlig vil komme til at gaa ud over den fattige Del af Befolkningen. Det skulde derfor glæde mig, om det kunde lykkes i Udvalget at føre Kommissionens Bestemmelse ind i Lovforslaget, og at den da kunde faa den højtærede Ministers Tilslutning.

Rasmus Hansen: Det er vel sjældent, at en Sag af alle Partier i denne Sal er bleven modtaget med saa stor Velvillie og har mødt en saa udelt Tilslutning som det Forslag, vi nu behandle. Denne store Tilslutning viser jo, at Tu-

berkulosens Bekæmpelse er en Nationalsag, der bør og, som vi ogsaa se, ganske sikkert kan samle alle.

Nu er det jo klart, at det vilde være et uendelig stort Gode for Nationen, dersom det kunde lykkes at finde Midler — virkelige Midler — til Forebyggelse og Helbredelse af denne Sygdom. Det ses nu at være blevet en meget almindelig Opfattelse, at et saadant Middel — i det mindste til Dels — er fundet, nemlig derved, at de syge eller de angrebne kunne faa et kortere eller længere Ophold paa et Sanatorium. Det drejer sig da om at faa Klarhed over, om disse Sanatorier nu ogsaa ere i Stand til at magte denne meget store Opgave. Det gaar nemlig vist ikke an at se alt for lyst paa disse Forhold. Man maa vist være belavet paa, at der vil komme maaske endogsaa ret store Skuffelser. Vi maa nemlig huske paa, at Kampen mod denne slemme, snigende Sygdom, dens Helbredelse og Spørgsmaalet om dens Opkomst, endnu befinder sig paa, hvad der maa kaldes: et Forsøgsstadium. Videre er man egentlig endnu ikke kommen. Det er ganske vist klart, at et Ophold paa et Sanatorium kan for mange have en meget god Virkning, sikkert ogsaa en helbredende Virkning. Derom er der sikkert ingen Tvivl. Jeg har selv haft Beviser i saa Henseende. Men selv om dette er Tilfældet, tror jeg, man maa være klar over, at det hele endnu er et Forsøg. Sagen er jo den, at et virkeligt Middel, en virkelig Modgift eller Medicin til Helbredelse af denne Sygdom endnu ikke er fundet.

Man kan maaske have Haab om, at Fremtidens Videnskab vil løse det Spørgsmaal, men Videnskaben famler endnu med Hensyn til denne Sag. Ganske vist har Videnskaben naaet ikke saa lidt, den har naaet til at faa i det mindste ikke saa ringe Kendskab til denne Sygdoms Væsen, Karakter og Egenskaber. Men den har dog ikke en Gang fuld Klarhed over, hvorledes denne Sygdom smitter og overføres. Der er selvfølgelig mange, vel ogsaa de allerfleste Videnskabsmænd og Læger, der ville hævde, og det maaske ogsaa med Rette, at Smitten kan overføres ved Nydelsen af Kød eller Mælk af tuberkulose Dyr. De have, som sagt, muligvis Ret, men vel at mærke kun under Forudsætning af, at Kødet nydes uden at være godt kogt eller stegt, og Mælken drikkes, som det kaldes, raa. Jeg antager, at disse have Ret, men jeg maa dog bede om at lægge Mærke til, at noget sikkert Bevis for deres